

i hvert Lokale eller Rum, og dette er anført med den Pris, som hver Ting maa antages at kunne tilvejebringes for. Hver enkelt Sum er meget betydelig, og derfor bliver det ogsaa en meget høj Slutningssum, men det maa erindres, at det ogsaa er meget betydelige Bygninger, der her er Tale om. Der er f. Eks. i alt 4,247 Rum, som der skal skaffes Inventar til. Selvfølgelig vil der ved alt, hvad der egner sig dertil, blive foretaget Licitation.

Forslaget har været til Behandling i det andet Ting og har der været behandlet i et Udvalg, som nøje har undersøgt Muligheden for at nedsætte den forlangte Bevilling noget, men Udvalget endte med at indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg anbefaler ogsaa dette høje Ting at bevilge den ønskede Sum.

Goos: Jeg skal tillade mig ligesom den højtærede Minister at anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Det kan jo nok siges, at Summen, som ønskes bevilget, er høj. Den er imidlertid nødvendig efter disse store Hospitals og de dertil knyttede Institutters hele Betydning for vort Sundhedsvæsen. Det, der egentlig kan vække Forbavselse, er, at Summen overskrider det Overslag, som blev indhentet i 1900, med en Sum, der er mellem 2 og 3 Gange saa stor. Men derfor er der jo i Bemærkningerne givet ganske fyldestgørende Forklaringer, og disse Bemærkninger støtte sig til de af den nedsatte Kommission udarbejdede og, som den højtærede Minister sagde, meget omhyggeligt specificerede Opgivelser. Det vil ogsaa ses, at Folketinget ikke har kunnet komme ned til noget lavere Beløb. — Med Hensyn til Summerne i det hele vil jeg kun gøre opmærksom paa, at vi jo ikke dermed ere færdige, idet der staar 2 Afdelinger af Hospitalet tilbage, som først blev vedtagne i Fjor, nemlig Afdelingerne for Hud- og Kønssygdomme og for Børnesygdomme, der først skulle træde i Virksomhed i 1911, hvorimod det øvrige Hospital i Overensstemmelse med den oprindelige Lov af 1903 skal tages i Brug allerede til næste Aar, 1910. Til Montering af de to resterende Afdelinger af Hospitalet ville naturligvis ogsaa betydelige Beløb være nødvendige, men derom foreligger intet endnu. Og jeg er enig med den højtærede Minister i, at man ikke her skal begynde paa den Fejl igen, som man begik — ganske vist med Rigsdagens Villie — i Aaret 1900, da man krævede et omhyggeligt Overslag med Hensyn til Montering af Rum, som ikke blot endnu ikke var færdige,

men til hvilke der end ikke forelaa Detailtegninger.

Jeg skal altsaa anbefale dette Forslag til uforandret Vedtagelse og udtale min Glæde over, at vi ved dette Forslags Vedtagelse endelig naa til i Hovedsagen at faa bragt til Ende et saa stort Værk, som dette er, et Værk, som længe før 1903 var Genstand for Strid mellem Tingene og Regeringen sammen med andre Stridsspørgsmaal, som dernæst var forberedt ved Fælleddoverenskomsten med Københavns Kommune, og endelig blev bragt i legal Form ved Loven af 1903, og som nu altsaa er udført i alt væsentligt ved den Arkitekt, der har forestaaet dette Arbejde. Jeg tror, det vil være et Glanspunkt i vort Lands Sundhedsvæsens Historie, naar dette Værk bliver bragt til Ende.

Johansen: Maa jeg begynde med at gøre den Bemærkning, at det er en overordentlig Glæde at se, at man her ved saa stort et Byggeforetagende, som Rigshospitalet er, ikke har nogen Overskridelse. Det er sjældent, at man ved saa store Byggeforetagender Gang efter Gang kan undgaa at komme til Rigsdagen med Anmodning om at faa yderligere Bevilling. Det var jo rart, om man mere og mere kunde faa det slaaet fast, at der blev gjort et saadant Overslag, og at Arbejdet blev saa grundigt udført, at man var fri for de Overskridelser, naar man en Gang havde bevilget rimelige Beløb dertil.

Hvad de Beløb angaar, der nu ønskes til Inventar, er det vanskeligt at have nogen begrundet Mening om, hvorvidt her kræves for meget. Man studser noget, naar man ser det Overslag, som var gjort første Gang, og det, som nu ligger for. Der er en saa forbavsende Forskel, at man undres over, at Beregningen, der blev gjort den Gang, selv om den kun var en ren Kalkule, dog skulde være saa fejlagtig. Herved er imidlertid intet at gøre, vi maa vel bevilge de forlangte Beløb, det ser jeg godt. Have vi nu Bygningerne, maa vi ogsaa udstyre dem saaledes, at Udstyrelsen i alle Henseender svarer til Bygningerne og til den Anvendelse, som skal gøres deraf. — Der er et Forhold, som jeg dog gerne vil henlede Opmærksomheden paa, nemlig dette, at naar disse store Anskaffelser skulle iværksættes, og der til selve Hospitalet skal leveres Linned, Senge osv., kort sagt alt Inventar, og hvad der hører til, der da bliver medtaget en Fagmand blandt dem, der skulle modtage Tingene, en Mand, som kan være